

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VII. Iac. Sadoletvs S.R.E. Card. Antonio Perrenoto Episc. Atrebatensi, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

gaudeo ferre illa nunc eos maturitatis fructus, vt iam non ferre, sed admirari tuas eximias & singulares virtutes debeamus. Amabam equidem nobilitatem & animi & generis tui, elegantiam morum, in congressibus humanitatem, in dictis factisque constantiam. Sed illa me res præter ceteras delectabat, quòd videret, quæ voluntate in publicam rem Christianam esses, quo studio egregias artes, quæ mente ad cupiendum vt rectè omnia fierent mouerent. Quæ tibi egregia & summa animi bona, primum a natura insita, deinde educatione disciplinaque firmata, Dei præmium omnipotentis, deinde etiam bonarum artium literarumque, auxiliis ad eam nunc frugem perducta sunt, vt habeamus in vinctis nunc tua ætate, quam cum grauissimis & probatissimis ordinibus nostri partibus conferamus. Atque hæc ornamenta animi ingenuæque tui, etiam si mihi tecum nihil vnquam fuisset, si non te amore eo prosequeretur, quo iam pridem mirifico sum complexus: tamen me ad te amandum non inuitarent solum, verum etiam inflammarent. Cum verò de homine mihi & virtutibus suis, & amicitie nomine charissimo, tales ad me nuntii perferantur, statueret ipse potest, quanta ex eo lætitia & animi iucunditate afficiat. Sed me cogitantem de te, & penè ante oculos imaginem tuam habentem, et si vt persistam diutius quasi in colloquendo tecum, beneuolentia hortatur: retinet tamen modestia, aptius enim & libentius de tuis laudibus cum aliis (vt soleo) loquar, quam cum teipso. Quare finem faciam, si duo hæc prius præcatus fuero: vnum, vt tibi ea fortuna sit, quam ista virtus probitasque meretur. Alterum, vt in nostra amicitia coniunctioneque tuenda, quo ego in te summo sum, tu similem mihi in me diligendo voluntatem præstet. Quo quidem munere nullum à te præstantius accedere mihi potest. Patri tuo clarissimo viro, quem ego omnibus de causis iuste facio plurimi, cupio salutem per te plurimam meis verbis nuntiare. Vale Carpent. V. Idus Iunij, M. D. XLIV.

VII.

IAC. SADOLETVS S. R. E. CARD. ANTONIO Perrenoto Episc. Atrebatensi, S. P. D.

CUM scriberem ad patrem tuum clarissimū virum, non potui cui mihi prætereundum esse, quin ad te quoque aliqui litterarum darem: cum & te non medioeriter diligam, multis quidem de causis, ingenii, doctrinæ, humanitatis tuæ adductus, & de tua in me vicissim beneuolentia persuasus sim. Scribendi autem causa hæc fuit. Ego post pacem factam, qua nullum maius neque præstantius hoc tempore beneficiū à summo Imperatore Carolo in Christianam Remp. potuit proficisci, secutus maiorum exemplis, qui

qui testimonium laudis & iudicii sui, optimè meritis principibus
liberè dabant: exaravi orationem, qua gratias Cæsari com-
muni Christianorum populorum nomine agens, illum præter-
ea ad eas res gerendas suscipiendasque adhortor, quas maximè il-
lus amplius & dignitas, rei que publica salus videtur ab eo po-
tissime. Quo genere scribendi veteres summi & doctissimi viri e-
gregios Principes decorare soliti sunt: sicut multorum declarant
scripturæ, ad Philippum, ad Alexandrum, ad C. Cæsarem, ad
Traianum, ad Constantinum, ad plures alios scriptæ. Idem igitur
ego his quidem omnibus ingenio & facultate impar, sed dignita-
te certe aliquanto superior, instituo suadere Cæsari, ut in eas se
conferat curas & cogitationes, quæ illius admirabili prudentia
summa auctoritate præcipue sunt dignæ. Quod tute nosse ex
mea oratione, si eam modo duxeris legendam, facile poteris. Cû
ergo hæc ipsam orationem ad fortissimum virum Ferrandum
Constantinensem per eum tradendam Imperatori miserim, amicitiam
hæc, quæ mihi cum illius omni nobilissima familia perma-
nentis: rogavi patrem tuum per literas, ut addesse in tradendo,
ut si Ferrandum forte aliqua res impedièret, ipse eam per se red-
deret Imperatori velit. In quo mi charissime Perenote, tuam quo-
que operam & benevolentiam mihi aduoco. Si erit non indigna
laboratio mea quæ agatur, maximum me existimabo laboris
mercedem esse adeptum: quod laudem optimi Principis, con-
stantium eum ea spe, quam de illius virtute, animiq; magnitudi-
ne, Christianæ Reip. futura salutaris, iam concepimus, meis literis
occurram illustratamq; videbo. Sin ea sordebit, ego tamen hoc af-
firmo, ut meo exemplo, doctiores alii in eandem curam & studiū
facilius se dedant. Sed de his rebus madaui tabellario huic meo,
ut tuis verbis tecum accuratius loqueretur. Ego quod ad me ar-
tibus, amorem cum conferuo, quem iam ab eo congressu quo ad
Nicomiam primum vnâ fuimus, erga te suscepi: in quo meæ in te a-
mabilem constantem plurimum tuarum virtutum recordatio suf-
fragaret. Tu si pari erga me voluntate fueris, non solum meæ ex-
pectationi satisfacies, sed humanitati etiam constabis tuæ. Va-
le. Carpent. V. Idus Nouemb. M.D.XLV.

VIII.

IAC. SADOLETVS S. R. E. CARDINAL. IO-
ANNI Teletano Episc. Burgenfi. S. R. E. Card. S. P. D.

I. Osvoru intervallum est, cûm literas ad te dedi nullas. Quod
Laecidit, non remissione obseruatæ in te meæ, nec oblivione
reverti, & humanitatis, & benevolentie erga me tuæ: sed quia
nullis & molestissimis occupationibus impeditus, fratris etiam
mei